

har afstedkommet en større aktivitet og mere synlighed i lokalområderne omkring de kulturelle tiltag.

Det er alt i alt positivt, det kan vi kun støtte og anerkende fra Venstres side. Derfor er vores indgang til dette lovforslag, som altså er et barn af de regionale kulturaftaler, i og for sig også positiv, og vi vil give lovforslaget en positiv interesse, når vi får det i Kulturudvalget.

Men der er nogle spørgsmål, som jeg bliver nødt til at stille, som vi er lidt tøvende over for, lidt kritiske over for. Det er spørgsmålet omkring administrationen, udformningen af armslængdeprincippet i de regioner, med hvilke Kulturministeriet måtte indgå sådanne aftaler. Det står ikke helt klart for mig, hvordan disse armslængdeorganer skal udformes, om det stadig væk er de fagråd, som der har været talt om på konferencen i Grenaa, og som omtales i ministeriets notat, eller hvad det er, man snakker om. Vi har jo de amtslige teaterråd, museumsnævn osv. Nu taler man altså her i denne forbindelse om nogle fagråd. Skal vi da have et yderligere organ ind, som skal virke bureaukratiserende på processen? Det er et spørgsmål, som vi vil forholde os meget kritisk til.

Et andet spørgsmål, som vi vil være kritiske over for, og som vi vil have uddybet under udvalgsarbejdet, er karakteren af de kontrakter, som skal indgås mellem de deltagende kommuner og amter og ministeriet. Det er naturligt, at de deltagende kommuner og amter skal overholde de forskellige kvalitetskriterier, der er på de forskellige områder, sådan som det er skitseret i teaterloven og i museumsloven, men skal man derudover opfylde nogle kriterier for at kunne indgå en kontrakt, nogle kriterier om, at der er særlige genrer, der skal fokuseres på, og andre genrer, der skal fylde mere i det samlede kulturbillede, og hvad ved jeg, krav rejst fra Kulturministeriets side og ikke udsprunget af en naturlig interesse fra lokalsamfundet, så vil vi også være kritiske over for det.

Vi ønsker, at det her skal være et tilbud til de deltagende kommuner og amter om at fremme kulturlivet og sætte lys på kulturlivet ud fra deres præmisser og ikke ud fra nogen statslige interesser.

Med de bemærkninger kan jeg tilsige forslaget Venstres velvillige behandling i udvalget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det konservative Folkeparti har fra starten støttet forsøgene med de regionale kulturforsøg.

For os har det været afgørende vigtigt at få brudt nogle af de gamle strukturer op for at prøve, om tingene kunne gøres anderledes og bedre. Vi har gerne villet væk fra den her typiske statslige dominans på kulturområdet og i stedet for give de lokale regioner mulighed for at præge det lokale kulturliv i langt højere grad end tidligere. Derfor var vi også velvillige over for daværende kulturminister Jytte Hildens forslag på området, også da man skulle evaluere det, og vi synes stadig væk, at ideen om at lægge mest muligt ud er glimrende set fra konservativ side.

De regionale kulturforsøg har i en vis grad virket efter hensigten. Konsulentrapporten fra Nellemann viser jo også, at hvis man kigger sådan på forskellige succeskriterier og raten for det, ser det jo glimrende ud. Kulturforsøgene har mange steder formået at sætte nyt liv i kulturlivet i provinsen, og i flere regioner har man jo oplevet et stigende engagement fra lokalbefolkningens side. Så set fra konservativ side kan vi som udgangspunkt støtte det forslag, som ministeren er kommet med, der jo har til formål at gøre forsøgene af mere permanent karakter.

Men alt er ikke lutter lagkage, hvis vi skal sige det med et populært mundheld. Der er også nogle områder, som vi gerne vil se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Først og fremmest vil vi gerne se på, om der er nok frihedsgrader i ministerens lovforslag. Er der levet nok plads til de de kulturskabende aktiviteter, der er i regionerne? Problemet – hvor ministeren rimelig godt, synes jeg, forsøger at holde tungen lige i munden – er jo, at man på en og samme tid ønsker at lægge opgaver ud til de lokale regioner og at sikre, som ministeren skriver i forslaget, at den eksperimenterende kunst overlever, og at den lokale kultur ikke blot ender med Dansktoppen og harmløse skilderier.

Det er selvfølgelig en intention, vi er enige med kulturministeren i, og det er også beundringsværdigt, at man søger at balancere mellem de to stole. Men det er også en særdeles vanskelig øvelse, og efter vores overbevisning kan man godt balancere lidt bedre, end der er lagt op til i forslaget, selv om intentionen har været god nok. Der er i ministerens udspil en efter vores opfattelse stærk overvægt til den side, der ønsker beskyttelse af kunsten, og det har resulteret i en for begrænset decentralisering og et for lille råderum til de enkelte kom-